

MIIILANG

HUGO TREFFNERI GÜMNAASIUM

AASTAST 1925

OKTOOBER 2011

TEIP põlvitamine
KETŠUP MASKID
VÕIM karikas
bananaalsed
ikiinid viled
saapa-
paelad INGLISILD
SUUDLEVAD TUDENGID NOOR
HTG-ÜLIKOO-RIKKAKS
tantsuproovid
alus- TUNNID **TAHE**
pesu VILISTLASED
PORI The Offspring
KUMMINAINE oranž
keskendumine LILLA
hommiku-
võimlemine
Livin' La Vida Loca
Riidekett
MÄNGUD aplaus
küü- VÄRVILISED
lauk JUUKSED
oliivid
MUNAKIVITEE
KAARNA kutsikad
JANU PRESSI-PETS
TÄNNU BEETSI-BEETSI
KÄVAVIA kutsikad
MUNAKIVITEE

kalamaksaõli YMCA
ebamugavustunne
OKUPATSIOON
NOSTALGIA Roostoja
pimedus KUMMARDUS
esinemine zörii
(H)ALASTUS
delikatessroad katkised
Uhkustunne sukad
Ricky Martin tatt
õhupallid
KAOTUS pidutsemine
VALUSAD LIHASED
munakivitee segadus
naisekandmine
KõIEVEDU LUSIKAS
HIRM SÖDURID
KAUR (L) padjapüür
PLUUM retuusid
PORGAND kavad
pinge õuduste kelder
nestea Patrioot KEHAD
AUSTUS
kiirus **käsk**
Pretty Fly for a White Guy
Betty By Your Side Guy
kiirus **käsk**
AUSTUS
Patrioot KEHAD
õuduste kelder
KALAS
teinud

LIPP alandamine veenõu muru
tantsimine
skandaal HESBURGER
KRIMINAALSUS
HUULEPULK roosa VERI PARUKAD
võrksukad TÜNG tiimitöö VÕIT
filmimine
POMMIRÜNNAK NUTT PIKAL
taruvaik tomat
KÄTE-
KÖVERDUSED
raev **RÄPASUS**
rõvedused
MILITAARSUS
irvitamine planking
portland
GAASI-
MASK **Vihm** NUSSA
koirohi limbo Rõõm
pildistamine hambahari
Maskott KUHI löbu RUUPOR
sabad Du hast
TUTIMÜTSID JUDO
UNI
NÄLG kükid **UVE**
PABER-
LENNUKID OKS ALATUSED
roomamine
pissipott RIVISTUS
Kurjategijad HTG
Põlled ülesanded
NÄOMAALINGUD
NÄOMAALINGUD
põlled ülesanded
Kurjategijad HTG
pissipott
NÄOMAALINGUD
PABER-
LENNUKID OKS ALATUSED
roomamine

IIB OKUPATSIOON

LK 6-7

ARVAMUS

ÕPETAJAD MÄSSAVAD

Kas õpetajate palk on vääriline? Faktid räägivad enda eest

Lk 3

PERSOON

ANNI KUUSIK

Meie omaenda vilistlasest psühholoog avab hingeuksi nii teistel kui endal

Lk 14-15

UUDIS

NEIUD ÄSSAVAD SPORDIS

Kooliõed näitavad numbritega, mis puust nad tehtud on.

Lk 9

OLEMUSLUGU

BALLI OOTUSES

Peagi tulemas: kohevad kleidid, triigitud viigid, viksitud kingad.

Lk 18-19

Tants kestab veel

Tuled Sa mööda Kūüni tänavat, tuled Sa mööda Emajõe äärt, armastad Sa liikuda Raatuse tänava poolt otse üle kaarsilla – jah, kõikjal on sügis. Sooja septembrikuud oli rohkem kui küll. Ja selle eest kellele iganes suur aitäh, sest me kõik saime natukene päikesesooja oma põskedele lisaks ja märg vihm jõudis meieni võimalikult hilja. Samas tuleb ju leida selle igasügisese rutiini juures midagi head ja ilusat ka, eks? Mulle meeldib, kui saan ennast hommikul karge tuule eest peita kõrge krae või salli sisse. Mu jalge ette jäävad kollased, punased, oranžid ja neist kolmest värvist segunenud lehed, mis tahavad hirmsasti talla alla jääda. Tugevama tuule korral tahavad need sügisekuulutajad aga hoopiski minu ees tantsu vihtuda. Üsna puntras koos ja nende samme ei tea iial ette. Iseenesest on neid tore vaadata. Keerlevad, keerlevad ja veel kord keerlevad. Tants kui selline on üks vanimatest kunstiliikidest, mis peaks vanade kommete kohaselt olema ei midagi muud kui tegelikkuse matkmine. Kaugetel aegadel oligi see tööliigutuste järele tegemine. Huvitav, kas õnnestuks ka meil seda kuidagi koolipinki nühkides ära kasutada? Õpilased matkivad vihikusse kirjutamist kergelt õõtsudes... Tants hoiab ju keha vormis ning meeled erksamad? Kui enese ümber rohkem ringi vaadata, võime märgata rütmilist liikumist kõikjal. Jah, päris tõsiselt! Alustades puulehtedest ja lõpetades sööklas järjekorras aja surnuks löömisega. Märkad, et su naaber on kergema sammuga? Mul ei jää muud nõu teile anda, kui tehke elu tantsulisemaks ning selle najal polegi sügis nõnda nukker, kui alguses tunduda võib! Väike tantsusamm kooliraadio saatel vahetun- nis või õhtul tantsukursusel. Tantsige end talve ja näidake oma parimaid oskusi kooli aastapäeval!

Tunnetage rütmi ja kergejalget jätkuvat sügist!

PEA-TOIMETAJA
KRISTI LUHA

Piknikule tutvuma – parem mitte

TEKST
ANDRES
KAOSAAR

Huvijuht Uve Saar lahus kirjanduse klassist ja arvan, et nii mõnedki peale minu istusid peast kinni hoides laua taga, mõeldes meile antud ülesande üle. Ülesanne ise polnud hull, aga formaat oli endisest tutvumisõhtust niivõrd erinev. Olime juba tutvumisõhtu jaoks üsna palju plaane paika pannud ning nüüd ei saanud me neist pea ühtegi kasutada, sest tegeleda tuli ju kolm korda suurema inimmassiga ja seda veel koolist kilomeetreid eemal Emajõe rannas. Kuid klassijuhataja Katrin Ojaveer võttis ohjad kohe pihku ja nii see läks...

Tol reedel, kui meil oli piknikuni vaid nädal aega, saime asja üldjoones paika, kuid kiire oli meil ikkagi, sest sihukestel puhkudel kipub nädal väga kiiresti kaduma. Pühapäeva õhtul saime asja veelgi detailsemalt paika pandud – mõtlesime välja mängud, panime paika, mida me tahame uutelt

tulijatelt ja mida me vanemate klassidega teeme.

Kui kätte jõudis neljapäev, oli kõik organiseeritud ja tundus, et üritus peaks minema sujuvalt, kuid nii ta ei läinud. Rebastega saime ilusti hakkama ja täitsime nende jaoks selle pärastlõuna erinevate mängude ja tegevustega, hindasime ära lipud ja koogid ning kuulutasime välja parima piknikul osalenud klassi – 10.c, kuid 11. ja 12. klassiga läks midagi viltu. Kuna olime endiselt tutvumisõhtu formaadis kinni, panime rõhu rebastega tegelemise peale ning vanemad klassid ei saanud nii palju tähelepanu. Kuna organiseerimisega oli vähe, siis ei olnud me jõudnud vanematele klassidele piisavalt tegevusi välja mõelda ja nii ta läkski, et 11. ja 12. klass said passida rohkem, kui oleksid pidanud.

Üldjoones võib öelda, et üritus siiski täitis oma eesmärgi – ühendada rebaseid klassisiselt ja panna nad koos töötama, kuid üritus polnud siiski nii meeldiv kui tutvumisõhtu. Seda nii korraldajatele kui ka osalejatele. Kahju, et see traditsioon katki jäi, kuid loodame, et järgmine aasta tutvumisõhtu traditsioon jätkub ja praegused rebased organiseerivad selle hästi ja võimsalt.

PEATOIMETAJA
Kristi Luha

JUHENDAJA
Age Salo

KÜLJENDUS
Bruno Saar

FOTOD
Andreas Raukas

TOIMETUS

Susann Kivi, Ingrid Margus, Bruno Saar, Laura Porovart, Liisa Kriipsalu, Kadri Org, Eliisa Ülevain, Norman Kukk, Margaret Koord, Annemari Sepp, Linda Tarto, Kadri Hiibus

Kaua võib kannatada?

Iga-aastasest haridusindikaatorite ülevaatest selgub, et OECD riikide hulgas on õpetajate palk viimase kümnendi jooksul kasvanud kõige rohkem just Eestis – 46 protsenti. Tegelikkus on aga teistsugune.

TEKST
MAIT KRAUN

FOTO
DELFI

Normkoormusega töötavate õpetajate palk on püsinud pidevalt alla keskmise palga, pidurdamatu inflatsioon ning maksumõnused on jätnud oma jälje. Samuti ei tasu unustada, et riigieelarve kasvas eelmise kümnendiga ligi 3 korda. Õpetajatele kõrgemat palka nõudvad Haridustöötajate Liit ja Eesti Õpetajate Liit ei ole oma tahtmist saavutanud. Valitsus on mugavalt oma vastutuse ja kohustuse õpetajate ees lükanud oma valitsuste kaela, kellel on kästnud nüüd oma tulubaasist leida vabasid vahendeid, et õpetajatele tagada vähemalt 20-protsendiline palgatõus. Fakt on aga, et kõik omavalitsused seda raha ei leia ja ei peagi leidma, sest haridustöötajate palga alammäära kehtestamine – vaatamata mitmepoolsete läbirääkimiste vajadusele – on ja jääb Vabariigi Valitsuse ülesandeks (Põhikooli- ja gümnaasiumiseadus, §76. Õpetajate töötasu alammäära kehtestamine). Õpetajate keskmised palgatasemed erinevad vallati juba pea kaks korda. Palka tõstaks heal juhul vaid rikkamad omavalitsused, kellel selleks mingigi võimalus on, mis süvendaks palgalõhet eri koolide õpetajate vahel veelgi ning sunniks parimad õpetajad jõukamatesse omavalit-

Õpetajad pole rahul: Pildil tänavune õpetajate meeleavaldus Toompeal.

sustesse tööle. See omakorda soodustaks maapiirkondade tühjenemist ja niigi vaesete valdade hääbumist ning kiirendaks seega maaelu väljasuremisprotsessi. Valitsus eesotsas rahandusministeeriumiga väidab, et riigieelarves vabasid vahendeid ei ole, kuid asi pole ju üldse rahas, vaid prioriteetides. Haridusministeeriumi tulubaas järgmiseks aastaks tõuseb 8,8 protsenti. Talupojamõistus ütleb, et kui tulu-

“
Asi pole ju üldse rahas, vaid prioriteetides.

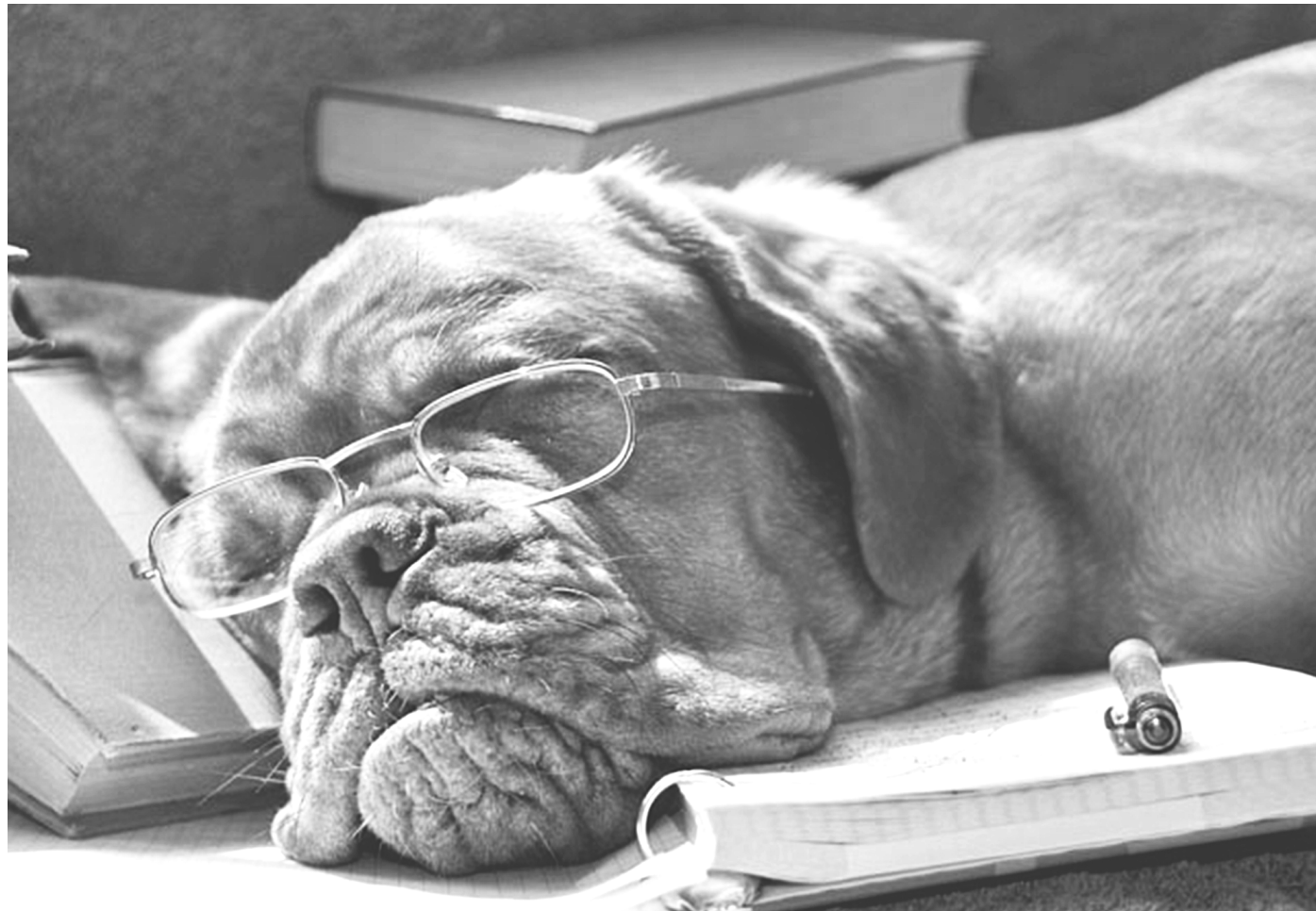
baasi juurdekasv jagada kõigi valdkondade vahel võrdselt, peaks pedagoogide palk tõusma vähemalt 8,8 protsenti. Muidugi oli järjekordselt tegemist libedakeelse poliit-

tikute valimiseelse retoorikaga, kui veebruaris hõiskasid võimuparteid, et eelarve tõusuga kaasneb ka õpetajaameti väärtustamine. Riigikassale ei teeks ka halba, kui Eesti maksustaks välismaa ettevõtete kasumi ning kaotaks seeläbi nende räige konkurentsieelise Eesti ettevõtete ees. Eesti rahva töövili ei tundu meie riiki jäävat ning kapitali väljavool on äärmiselt suur. Nii nagu ei jää ka meie õpetajate raske töö riiki – helgemad pead lahkuvad ja väliseestlaste protsent kasvab üha kiiremini. Järgmise aasta rahvaloenduse tulemused tõotavad tulla väga negatiivsed.

Riigikogu võttis septembri lõpus vastu otsuse garanteerida Euroopa Finantsstabiilsuse Fondis osalus ligi 2 miljardi euro ulatuses, mis on praktiliselt üks kolmandik meie riigieelarvest. Avalik diskussioon oli napp ning otsus võeti vastu suhteliselt ühehäälselt. Õpetajate palga diskussioon oli küll intensiivne, kuid tundub, et ühehäälselt ollakse ka õpetajate palgatõusu vastu ning nende jaoks ei ole hetkeseisuga mitte midagi garanteeritud. See muster võib näida paljude

jaoks liiga must-valge, kuid tundub, et Vahemere ääres töötavad õpetajad on Eesti riigi jaoks tähtsamad kui omaenda õpetajad. Tegelikult ei ole probleem ainult palgatõus, vaid ka reaalsel tasemel säilitamises. Eesti üldine reaalsel palk on langenud 11 kvartalit ehk üle 2,5 aasta pärast!

2009. aastal algusest tõsteti õpetajate palka küll 8 protsenti, kuid masu kärpekadega eemaldati palgatõus peagi. Seega pole õpetajate palgatase pea 3 aasta jooksul kordagi tõusnud. Tarbijahinnaindeks on tõusnud viimase kolme aastaga aga 7,5 protsenti, millest järeldub, et õpetajate reaalsel palk on langenud täpselt sama palju. Õpetajate palka 2012. aasta jooksul tõenäoliselt ei tõsteta ning tarbijahinnaindeksi kasvuprognosis on hirmutavad 5–6 protsenti, mis viiks õpetajate reaalsel palga veelgi madalamale tasemele. Numbritest järeldub, et riik peaks hiljemalt aastaks 2013 tõstma õpetajate palga alammäära ca 13% (sic!), et saavutada kas või 2008. aasta reaalsel palga tase! Me peame arendama oma majandust, eelkõige aga just Eesti tootmist. Eraldama raha töökatele õpetajatele ja päästetöötajatele, mitte garanteerima lohakalt välja antud Saksamaa ja Prantsusmaa suurpankade laene. Nagu ütles ka Toomas Hendrik Ilves oma taasiseseisvumispäeva kõnes, on Eesti juba piisavalt muu maailmaga integreerunud. Aeg oleks pöörata nagu tagasi Eesti poole, keskenduda Eesti rahvale ja Eesti vajadustele.

Eksamijandid

TEKST

OLIVIA LUIGE **12.A** TUULI LÖHMUS **12.A** EVA-LOTTA KÄSPER **12.C** ERIK TAMRE **TALLINNA REAALKOOL**

FOTOD FLICKR

Mie, praegused abiturientid, oleme esimene lend, keda ootab ees põhjaliku uuenduskuuri läbinud eesti keele riigieksam. Uus ja huvitav küll, aga vähemalt 2010. ja 2011. aasta kevadel toimunud katseksamid näitavad, et arenguruumi on veel küllaga. Novembris hakatakse eksamit koostama, seega praegu on paras aeg oma kodanikukohust täita. Pöördumise eesmärk ongi juhtida tähelepanu silma jäänud probleemidele ja öelda, mida õpilased eksamilt ootavad. Lõppeks oleme ju meie need, kes 30. aprillil kogu oma jõu ja nõu esmaklassiliseks tekstiloomeks ja -mõistmiseks mängu panema peavad. Tasuks tagada, et aega ei tule raisata hoopis tööjuhiste sõnastuse üle filosofeerimiseks ...

Kirja plaanime teele saata selle nädala jooksul, seniks hõlmab avalikkus vaid HTGd ja Reaalkooli. Kõik abiturientid on oodatud meie pöördumist toetama - kolme veretilka vanapaganale pole vaja anda (seda saab teha doonoripäeval, 8. novembril), aga nime saab klassivanemate juures kirja panna. Kui piisavalt palju õpilasi endast märku annab, jõuavad meie mured ehk ka otsustajateni. Kus viga näed laita, seal tule ja aita!

määral valmistuda kas või sellepärast, et esimestel on lõviosa kursustest juba eelmise eksami poolt määratud „dominantidele“ toetudes läbitud. Sisulisele eelneva vormilise muudatuse põhjendatus on väga küsitav. Näib, et kevadisi lõpetajaid ootab ees lihtsalt üks katseksam – vähetähtis vaheetapp üleminekul uuele õppekavale.

Teiseks ei ole lühikese ajaga suudetud tagada piisavaid vahendeidksamiks valmistumiseks. Kõige parema ettekujutuse kevadel ees ootavast annavad õpilasele eelmistel aastatel juba toimunud eksamid, millega saab Riikliku Eksami- ja Kvalifikatsioonikeskuse kodulehel tutvuda. Uues formaadis eesti keele eksamit pole aga varem toimunud ja leppida tuleb vaid kahe katseksami materjalidega. Nii jääb näiteks selgusetuks, mida oodatakse õpilaselt lühikirjandi pealkirja sõnastamisel: kättesaadavates materjalides pole esitatavaid tingimusi täpsustatud. Lisaks puuduvad õpetajatel niisuguse eksami puhul õpilaste ettevalmistamise kogemused; ometi on nad sunnitud seda küllaldase koolitusega tegema. REKKi eesti keele peaspetsialist Märt Hennoste toob oma artiklis „Uus eesti keele riigieksam. Üldinfo“ (Õpetajate Leht 21.10.2011) välja, et talvisel koolivaheajal korraldab eksamikeskus 2012. aastal lõpetavate õpilaste õpetajatele infopäeva, kus tutvustatakse eksami korraldust, hindamisjuhendeid, harjutatakse eksamitöö hindamist. Infopäev, mis toimub kõigest neli kuud enne eksamit, ei suuda ometi tagada õpetajate küllaldast kvalifitseeritust ega anda neile piisavalt enesekindlust.

Vajadust sellise muutuse järele on muuhulgas põhjendatud asjaoluga, et eksami formaadi teisendamine parandab eelkõige nõrga kirjutaja sooritust. Kuivõrd katseksamitel oli tõepoolest vähe läbikukkujaid, paistab eesmärk olevat saavutatav. Keskmise tulemus pole korraliste eksamitega võrreldes oluliselt muutunud, seega võib järeldada, et ka väga kõrge punktisummaga tööde hulk on vähenenud. Arvamust kinnitavad 2010. aasta katseksami tulemused: 100 punkti sai vaid üks õpilane. Selleski tasub aga kahelda, sest kõrgeimaks lugemisosas teenitud punktisummaks märgiti 37 võimalikust 40-st. Ükskõik kumba varianti uskuda, näib hiilgava tulemuseni jõudmine muutuvat lubamatult keeruliseks. Tundub ebatõenäoline, et

ühelgi eksami tegijatest ei leidunud maksimumpunktide väärilist funktsionaalset lugemisoskust. Pealegi peaks õppekava väga edukas läbimine looma eeldused suurepäraseks soorituseks eksamil – see aga tulemustes kahjuks ei kajastu.

Märt Hennoste põhjendab eelpool nimetatud artiklis eksami muutmise vajadust veel sellega, et loomingulisus on asendumas jälgendamisega ning sagenenud on formaalne tekstiloomine, kätteõpitud mõttekäikude ja tekstide esitamine. On aga äärmiselt mõistmatu, kuidas tekstist erinevate aspektide väljatoomine formaalsest tekstiloomest põhimõtteliselt erineb. Uue eksami teise osa, lühikirjutamise puhul võib koguni kohata soovi õpilasi kirjanditeema sõnastusega liigselt suunata. 2010. aasta katseksamil oli üks neljast pakutud variandist kirjutada vähemalt 400-sõnaline arutlev kirjand „lähitudes Lennart Meri mõttest, et Eesti püsijäämise peamine eeldus on tugev eesti keel ja kultuur.“ Arutleva kirjandi kirjutamise eesmärk jääb segaseks, kui arutluse tulemus on juba kirja pandud. Vähe on mõtet otsida loomingulisust kirjandist, mille probleemipüstitus määrab üheselt teema tõlgendamise viisi.

Lisaks võib märgata temaatika liigset kitsendamist, mis kirjutaja isikupära avaldamist tugevasti pärsib. Arutleva kirjandi põhiliseks sisuks ei saa kunagi olla kliima soojenemisega seotud üksikasjade üksikasjalik analüüs – aga nimelt seda nägi ette 2011. aasta katseksami neljas teema. Samas on raske teemat mitmekülgsest ja terviklikult käsitleda ka siis, kui see on sõnastatud liiga üldsõnaliselt. Nii jääbki kõige hingelähedasem valdkond valimata, sest tekib hirm teemast mööda kirjutada või mõni küsimus katmata jätta. Kui senist eesti keele eksamit on nimetatud koguni küpsuskirjandiks, siis uue eksami kohta niisugust nimetust ilmselt kasutada ei saa – kitsas teemavalik ning puudulik sõnastus ei lase õpilastel oma arvamust ja maailmavaadet esile tuua ega iseseisvalt

järelduste ja lahendusteni jõuda. Oma-
näoliste mõtete selget väljendamis-
oskust tuleks aga kindlasti hinnata
kõrgemalt suutlikkusest samadel
alustel sarnast teksti luua.

Eksaminandi olukorda ras-
kendavad ka lugemisü-
lesande puhul esitatavad
vastandlikud nõudmised:
ühelt poolt peetakse olu-
liseks arutleva ja ana-
lüüsiva vastuse andmist,
teisalt oodatakse ranget
tuginemist alustekstis
esinevatele seisukoh-
tadele. Esimest ei leia
2011. aasta katseeksami
esialgsest võtmest ka ti-
kutulega otsides. Hooli-
kalt on pööratud tähelepanu
alusteksti tsiteerimisele –
paratamatult on tekstipõhised
näited vajalikud vastuste ob-

**2011. aasta
katseaksa-
mi neljanda
teema luge-
misosa võt-
mes ilmub
ootamatult
silmapiiri-
le Arktika
„manner“,
kadunud
Atlantis.**

jektiiiv-
se kont-
rolli tagamiseks
– kuid kusagil pole näha olemasoleva
info analüüsi ja arutelu. Noateral tasa-
kaalu hoides peab kirjutaja niisiis soori-
tama mustkunstniku kombel kübaratriki,
misjärel on kogu tema tulevik ikkagi
ühe hindaja armust. Asjaolu, et lugemis-
ülesande hindajaid on vaid üks, on eriti
kriitiline seetõttu, et vastuste kokkuvõt-
lik iseloom ei võimalda eksaminandil
põhjalikult kajastada järeldusteni viinud
mõttekäike. Nii muutub õpilase loogilise
arutluse tabamine parandajale eriti keeru-
liseks ja suureneb hindamise subjektiiv-
sus.

Eelkõige vähendab katseeksamite hinda-
misel kasutatud võtmete tõsiseltvõetavust
aga jämedate sisuliste eksimuste esinemi-
ne. Hästi aitab seda näitlikustada 2011.
aasta katseeksami neljanda teema luge-
misosa võti: nimelt ilmub seal ootamatult
silmapiirile Arktika „manner“, kadunud
Atlantis. Niisugune oskamatussõna viitab
võtme koostajate tähelepanematussele elik
ükskõiksusele, sest mitte üheski konteks-
tis pole võimalik Arktika piirkonda mand-
riks lugeda. Teises sama teksti puudutavas

küsi-
muses
tuleb ar-
tiklist välja
tuua kolm eri-
nevat seisukohta,
kuid pakutud vastuses
leidub neid vaid kaks; eda-
sised avaldused on pelgalt varem
väljaõeldu vahvad variatsioonid.

*Saksamaa üks tuntumaid kliimauurijaid
Mojib Latif väidab, et praegu on kliima
soojenemises paus, nn platoo, stagneeru-
mine kõrgel tasemel (read 7–11). Samal
seisukohal on Max Plancki meteoroloogi-
ainstituudi direktor Jochem Marotzke,
kes väidab, et kliima soojenemises valit-
seb stagnatsioon, mille põhjust ta ei oska
seletada (read 19–20). Ka Briti eksperdid
väidavad, et soojenemises on paigalseis
(read 20–25). [---] NASA töörühm väi-
dab, et viimase viie aasta temperatuuriri-
joon on lame, st soojenemises on paigal-
seis (read 45–48).*

Kui võtme eesmärgiks ongi kõigi tekstis
leiduvate sõnastusvariantide esitamine,
tuleks nende samatähenduslikkust kind-
lasti rõhutada. Vastaselt juhul on niisugu-
ne võti eksamitööde hindamise aluseks
sobimatu: jääb mulje, et iga toodud näi-
de on iseseisev ja terviklik vastus. Pea-
legi vihjab selline esitus, et tegemist on
kõikehõlmava loeteluga. Tegelikult võib
alustekstist siiski leida ka kolmanda, eel-

nevalt väljatoodutest erineva seisukoha,
mis aga võtmes ei kajastu.

*Kui asi on Päikeses, võib jälle soojaks
minna kiiremini, sest kõigi seniste ko-
gemuste põhjal peaks Päikese aktiivsus
järgmistel aastatel taastuma. „Ja see võib
käia tubli jõesatusega,“ ütleb Hadley
keskuse klimatoloog Adam Scaife.*

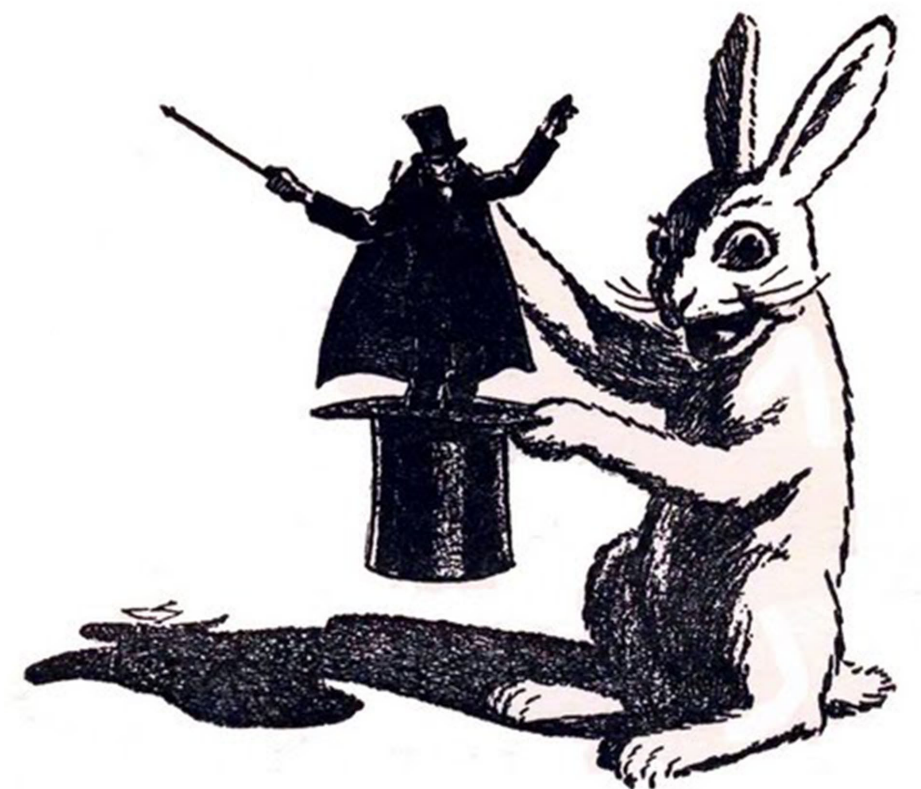
Need näited on pärit 2011. aasta kat-
seeksami esialgsest võtmest, mida
REKKi kodulehel hindamisperioodi
jooksul parandada ja täiendada lubatak-
se. Eksami tulemused on juba avalikud,
kuid hindamisel tegelikult kasutatud
võti pole siiani kättesaadav. Vähemasti
pool aastat enne eksamit võiks nii õpe-
tajatel kui ka õpilastel olla ettevalmis-
tumiseks kasutada kas või ühe katseek-
sami töö, hindamisjuhend, tulemused ja
lõplik võti. Õigupoolest ei tohiks aga
pealiskaudsusele viitavaid eksimusi esi-
neda isegi esialgses võtmes.

Küsimusi tekitavad ka lugemisülesan-
nete töökäsud, mis paluvad vastata „vä-
hemalt 50-100 sõnaga“. Tuleb mõista,
et „vähemalt“ määrab ainult vahemiku
alampiiri ja ükski vahemik omakorda
selleks ei sobi. Selline sõnastuslik apsa-
kas tekitab niigi pingelises eksamiolu-
korras vaid tarbetut segadust. Niisiis ei
anna teinegi katseeksami tunnistust val-
misolekust korraliseks eksamiks. Ja see
teeb tõesti murelikuks.

Usume, et kõiki neid küsimusi on või-
malik kiirelt ja läbimõeldult tegutsedes
lahendada. See aga eeldab sisukat aru-
telu kõigi asjasse puutuvate huvigrup-
pidega. Praegu tunneme end kõrvale-
jätetuna, suisa reedetuna. Sellest tundest
ajendatuna oleme meie andnud oma
parima, et rõhutada olukorra pakilisust
ning vajadust lahenduste järele – nüüd
on Teie kord. Vigade parandus on kasu-
lik ära teha enne töö üleandmist. Usku-
ge, õpilased teavad.

Palun näidake meile, kuidas varasemaid
eksimusi kevadel vältida plaanitakse –
et me ei peaks pärast eksamit Teile veel
üht märgukirja saatma; et me võiks 30.
aprillil oma tuleviku eksami koostajate
kätte usaldada, ja tõepoolest usalda-
da. Seni oleme valvel.

Leidke tekstist autorite 10 erinevat sei-
sukohta ning vastake kõigile vähemalt
50-100 sõnaga!

Probleemne Geo nüüd ka Treffneris

TEKST BRUNO SAAR

Jah, nii see on. Ajakirja Geo on sellest aastast võimalus igakuiselt lugeda ka meie endi raamatukogus. Või kas ikka on?

Juba eestikeelse Geo ilmumise alguskuudest on ajakirja ja ka postimehe võrguväljaande poole tehtud pöördumisi, kus on ette heidetud pidevaid hilinemisi, faktivigu ning ette teatamata ilmunud topehtnumbreid. 2009. aasta suvel ähvardas ajakirja sootuks kinnipanemine, sest Geo Eesti väljaandja läks pankrotti, mille järel viidi populaarteaduslik ajakiri Läti emakirjastuse SIA Izdevniecība Lilita alla. Lätlased, üllatus üllatus, on aga kimpus makseraskustega ning paraku saab Eesti toimetuse oma rahad just Lätist.

Treffneristile sobimatu?

Ajakirja peatoimetaja Katrin Linask probleeme ümber ei lükka. Olles toimetuses üksi (*sic!*), kuulub faktivigade õigeaegne avastamine paraku töökohustuse hulka. Imekspandav on aga tõik, et Saksamaa, kust saadetakse Eestisse nii ajakirja *layout* kui ka tekstid, pidavat ju olema tuntud oma täpsuse poolest, ei?

Tekib küsimus, et kas selline kvaliteet rahuldaks üht intelligentset ja laia silmaringiga treffneristi? Ehk ei piisa tal vaid fotodest nälgivatest pruunlastest, värvilistest konnadest ja rohelistest vihnametsadest? Tõsi, kaadrid ise on lummavad, kuid kas ja kus peitub lõpuks tõde, mine vaata ise järele!

Kooli muuseumis loomingu ja küpsistega

TEKST ANNEMARI SEPP
FOTOD ERAKOGU

Elmises aastal tehti algus huvitavale loengutesarjale „Loomingulised õhtud“. Eestvedajateks said Liis Veski ja Martin Teder. Selleks, et saada täpsemat pilti nendest salapärastest õhtutest, küsitlesin ma Liisi, ning kuna oma silm on kuningas, siis käisin ka ise viimasel sellelaadsel õhtul, kus kunstirenni juhendaja Mari Jõgiste võttis jutuks erinevate kunstnike ja kunstiliikide eesmärgid ja mõtted.

Kust tuli idee midagi sellist teha?

Me alustasime nende õhtute korraldamisega humanitaarpraktika raames. Idee tuli õpetajatelt: Tiina Pluumilt ja Aare Ristikivilt, kes arvasid, et kuidagi peaks kooli muuseumile rakendust leidma.

Mitu õhtut on praeguseks toimunud ja kes on seal käinud?

Õhtuid on toimunud tegelikult kuus, kuid korraldamise juures oleme abiks olnud viiel korral. Alates teisest hakkasime meie neid korraldama. Alustasime ruumi kordasättimisest ja lõpuks pidime ise külalised otsima. Külalised on siiani olnud vilistlased Indrek Lillemägi, Mari Kalkun, Heleri Saarik, Tiina Tillo ja Kaie Küünal, Kertu Moppel ja Mari Jõgiste.

Loomingulised inimesed: Heleri Saarikust (vasakul) on sirgunud stsenaarist ja režissöör, Mari Kalkun on tuntud folkmuusik.

Kui palju inimesi tavaliselt ühel üritusel kohal käib?

Tavaliselt käib 10-20 inimest. Eks see ole üpriski varieeruv. Oleneb nii nädalapäevast kui koolitööst. Endalgi on sattunud sellised kuupäevi, kus nii enne üritust teed keetes kui pärast koristades õppisin järgmiseks päevaks.

Kuidas sulle meeldis seda üritust korraldada ja kuidas te rahule jäite kogu sarjaga?

Olen saanud hea kogemuse, kuidas sellist laadi üritusi korraldada, ning see on olnud väga lõbus. Olen jäänud iga üritusega rahule ja tundnud sageli kaasa neile inimestele, kes ei ole tulnud meie vilistlasi kuulama. Igast korrast on mul meeles mõni õpetlik soovitus või elukogemus. Näiteks õhtu, mil olime kutsunud Heleri Saariku, pärast mida tundsin ma ennast kui teise inimesena, sest tema elukogemus aitas mul vabaneda paljudest pingetest, mis haridustee mulle kinkinud oli.

Kas praegused üheteistkümnendikud peaksid seda traditsiooni jätkama?

Ma arvan, et kindlasti peaksid jätkama ning et seda peaks jätkama veel nii kaua, kui saab, sest see on tõesti üks väga mõnus ürituste sari.

Rekordineid: Heleene Tambet (vasakul) ja Juudit Kure-Pohhomov.

Tüdrukud purustavad rekordeid

Sügis on ideaalne aeg oma suviseid liikumisharjumusi jätkata. Selleks ju ongi olemas selline aine nagu keheline kasvatus. See aasta suutsid kaks tüdrukut õpetaja rõõmuks ja kogu kooli uhkuseks teha kehalises enamat, kui lihtsalt ennast liigutada. Kooli rekordid sündisid 2,1 km jooksus ja trepijooksus.

TEKST
KRISTI LUHA
FOTOD
ERAKOGU

Tõelised sportlased näitavad, mida nad suudavad. **Heleene Tambet (12.b)**, kes külma ilma, vastutuult ja vihma trotsides jooksis 2,1 kilomeetrit, ei aimanud ise ka, et rekord võiks tulla. Ta oli lihtsalt heas vormis ja tegi vastavalt võimetele hea jooksu. Aeg: 7 minutit ja 18 sekundit! Õpetaja Anneli Saarva sõnul pole lausvihm mingi eelis, aga kindlasti aitas rekordi sünnile kaasa poiste kõva konkurets. Trepijooksus tegi kooli rekordi **Juudit Kure-Pohhomov (10.a)**, kes sības laululaval alt üles ajaga 11,8 sekundit. Eeliseks olid siin kindlasti pikad jalad ja kergejõustikutrenn. Kes teeb, see jõuab. Kes sporti teeb, see tulemusi teenib.

Aastast 1957

Õpetaja Anneli Saarvalt sõnul alustas ta mitteklassikaliste tüdrukute alade rekordite mär-

kimist aastal 1987 ja neid on siis vastavalt uutele aladele lisatud. Klassikaliste kergejõustikualade esimene rekord on kirjas aastast 1957. 1957st aastat pärit rekord kuulub **Lilli Lipule** neidude A-klassi 100m jooksus. Mitteklassikalistel aladel on vanim rekord senini säilinud aastast 1997 ja kuulub **Pilleriin Saarele**, kes minuti jooksul sooritas hüpitsaga 205 hüpet ning **Eva-Liisa Soonsein** on paigalt kolmikhüppe sooritanud 7.20 meetrile. Neid rekordeid pole keegi veel siiani ületada suutnud.

Kõiges korraga ei saagi hea olla

Õpilaste soov stendil seisvaid numbreid purustada ei pruugi alati esimesel sooritusel sündida, aga kui ikka väga napilt puudu jääb, siis tuleb siia juurde lisada õpetaja hasart, mis ikka utsitab vahel tagant, et uuesti proovimisel võib rekord õnnestuda. Kas aga õpetaja silm märkab esimesest tunnist ära tasemel noore, kes võiks särada tulemustega stendil? Õpetaja vastab sellele nii, et üks kohe ei oska midagi öeda,

aga pärast mõnda tundi harjutamist on pilt selge. Õpetaja lisab, et ega see ei tähenda, et noor on jooksus ja palliviskes üliandekas, sealsamas jõuab ta näiteks kätekõverdusi teha vaevalt 3 tükki, seega ei ole kõik tüdrukud supervõimsad igal alal. Igaüks jääb ikka oma liistude juurde.

Eriti tublid

Eranditeks on kaks tüdrukut, kes on enda nimele saanud rekordid mitmel alal. Seesama Eva-Liisa Soonsein tegi omal ajal lisaks paigalt kolmikhüppele rekordi ka paigalt kauguse rekordi, mis aga tänaseks on üle hüpatud. Täna tippkorvpalluril **Liisi Sokmanil** on au hoida rekordeid nii korvpalli kaug-kui vabavisetes. Treffneri tüdrukud on tublid ja visad ning, nagu näha, suudavad sportlikkusega silmad ette teha nii mõnelegi noormehele!

Kas teadsid, et...

...koolivõimla tagaruumis on nüüd olemas ka ergomeeter. Kasutamissoovi avaldada kehalise kasvatusõpetajatele.

Vahetundides saab aulas higi valada

TEKST KRISTI LUHA

Kooli osteti kevadel lauatenнисe laud, et meie hobide ringi veelgi suurendada. Püüdsin nädala jooksul jälgida, kes ja kui palju seal üldse mängib. Kui alguses paistis, et suuremalt jaolt mängivad seal 12.b klassi poisid, siis nende jõud rauges üsna pea. Suurtel vahetundidel nägin seal keskmiselt 8-10 poissi, ja nad kõik olid kümnendast beest. Omad reketid võeti kotist välja kohe pärast kellahelinat ja vahetund veedeti mängides. Kõige lõbusam oli vaatepilt, kui lauatenнисis toimus ringliikluses. Peab ütlema, et need poisid on juba päris osavad. Tõelised selle spordi armastajad on leidnud oma kutsumuse vahetundide ajal ja see on ainult hea.

Oskamatud tüdrukud reketitega

Kas aga abiturientidest tüdrukud ka jaole saavad? Tegime proovi. Pärast neljanda tunni lõppu oli laud meie päralt. Proovisime siis. Ega me nendest reeglitest midagi tea ja see pall pörkas rohkem maha või kujunes lauatenнисisest sujuvalt sulgtennis või midagi sarnast. Mängi tegi aga rõõmu ja vahelduseks on aktiivne liigutamine vahetunnis täitsa kosutav. Peagi olid meiega ühinenud ka needsamad rebasepoistest lauatenнисistid, kes küll algul meie mängu muigel näoga pealt vaatasid. Nii said kõik mängida ja nalja oli mõneks minutiks üsna korralikult. Seega, kel soovi, siis lauda ei okupeeri keegi. Võtke omad reketid kaasa, pall ühes nendega ning jõudke sealolijatega kokkuleppele või mängige ühiselt. Väike liigutamine vahetunnis äratav keha ja meeled. Ja naeru pole kunagi liiga vähe! Mõnusat pinksitamist!

Skandaalne kumminaine: Selline ta siis on, hetkel veel riietega. Miks just kumminaine, loe järgmiselt leheküljelt.

II B

okupatsioon!

Veri väljas, riided puruks!

Mis on see, mis ühendab klassikollektiivi, paneb kõik kolmkümmend kuus erineva taustaga inimest töötama ühe eesmärgi nimel ja on sealjuures lõbus ning mälestusväärne üritus? Loomulikult rebaste ristimine!

TEKST ELIISA ÜLEVAIN
LAURA POROVART
FOTOD ANDREAS RAUKAS

On teada, et ristimise nimel nähakse vaeva ning mille pärast korraldajadki tegid koolis ületunde. Tundub, et retsi võitmine on tegelikult üsna teisejärguline, tähtsaim on õppida oma klassi tundma ja saada osa ühest rõõmsast päevast, mil kogu tähelepanu on suunatud rebastele. Samas on konkurents ja karikajaht siiski kõikvõimas jõud, mis meid nii innukalt võistlustest osa võtma sundis.

23. septembri õhtuks olid rebased räsitud ja väsinud, kuid heatujulised. Ühe päeva kohta oli emotsioone rohkem kui küll ja hää sai üpris kähedaks lauldud ning hõisatud. Lihased olid kükitamistest, pommirünnakutest, kätekõverdustest ja kõhulihastest valusad veel päevi, paaril rebasel tuli ninastki verd ning riided kuulusid mahakandmisele.

Oleks raske panna sõnadest seda head ülevat tunnet, mis tekib, kui kogu klassiga terve kooli ees tantsida. Hea tundega meenutame üheshingamist ja üheslaulmist ülistuseks 11.b-le. Eks tegelikult ole igal rebasel erinev emotsioon, kuid sellegipoolest on retsimine üldjoontes vahva ja tänuväärne üritus.

Hommikust lõunasse

Kakskümmend kolm päeva pärast rebasekutsikate esmasaabumist Treffneri seinte vahele tuleb neil tõestada, et nad tõesti väärivad ka edaspidist ülevalpidamist ning luba omandada haridust ühel kvartalil Tartu vanalinnast... kas või läbi küüslaugu, koirohu ja sõjasituatsioonide!

Kohe, enne ristimisstsereemonia algust, võiti kõiki de kümnendike näod igaks juhuks sisse igat sorti värvi

andvate ainetega. Ja et rebased teiste treffneristidega kuidagimoodi segamini ei läheks, oli igal klassil ka oma traditsiooniline värv ning specialelemendid.

Alustuseks tehti Rüütli tänaval kõikidele rebastele kerge hommikuvõimlemine, et retsi ajal keegi ennast tervistkahjustavalt ühestki kehasast ära ei nihestaks. Kõik ainult rebastele mõeldes! Samuti näidati meile ka, kuidas käituda pommirünnaku ajal ning kohe tehti meie peal ka üks testirünnak.

Esimese tunni järel olid kõik rebasenirud oodatud aatriumisse, et kontrollida nende kehalisi ning veelkord kehalisi võimeid. Ilmselt hoidis nii mõnigi kümnendik nädalajagu jõusaaliraha alles. Pärast järgmist tundi ootas mitmeid klasse all keldris ees kerge lõunasöögi oode, millele lähedale pääsemiseks ei pidanud mitte seisma pikas looklevas järjekorras, vaid selleni pidi lausa maad ja herneid mööda roomama. Söögilaud ise oli aga üllatavalt väike, talongi ei küsitud

ja üllalt lasti kõik tagapool seisjad endast naeratusega ette. Siiski - igaüks sai tüki-kese rebase einest, olgu ta siis paras ports rasva, kummikommid, küüslauk või õnnestus üksikutel õnnelikel koguni teisekää hambaharjaga oma kihvasid pesta. Igatahes oli eine korralik ja kutsikatel hiljem karv läikis! Ilmselgelt oli vaja järgmises tunnis aineõpetajale kõik üksipulgi lahti seletada ning sealjuures koledate grimaside saatel kõik emotsioonid edasi anda. Ning hoolimata sellest, et õpetaja meid küll rahustas, et klassis on kõik kaitstud ning ülesandeid lahendades unustaksime me korraaks reaalsuse, läks tund siiski peamiselt muljetamise ning üle klassi sosistamise: „Mis sa seal söid?“ või „Oli hea vä?“ peale.

Õhtune seiklus

Sellega oli tubane tegevus korraaks ammendunud ning rebaste klassid lasti paarikaua kolonnis liikudes Tartu peale lahti. Muidugi valvasid meid objektivid ja 11.b valv-

sad silmad. Rebastele tutvustati läbi mängu ja huumori paiku, kus kool oli asunud enne meie jaoks tuttavale Munga-Rüütli nurgale kolimist.

Pikal teekonnal anti meile suuga kompida koirohus leotatud tomateid, ja et kõndimine tunduks tühise tegevusena, lasti meil prääksuga kükke ja kõhulihaseid teha. Kõige selle eest laulsid alandlikud rebased üha aina ja aina 11.b-le ülistuslaule ja oode.

Jooks lõppes roomates läbi poole Ülejõe pargi. Hugo Treffneri kuju juures andsime vande, et meie elukulg näeb halvimal juhul välja järgmine: „Treffner, ülikool, rikkaks!“, ning et kogu oma järgneva kolme aasta vaba aja kulutame õppimisele ja uneaja korda-

(autor on toimetusele teada - toim.)

misele.

Ja siis- pea kõigi jaoks päeva tähtsaim hetk - tantsukavade esitus. Esmalt said esinemisloa reaalklassid, siis loodus ning viimastena humanitaarklassid. Nädalaid vere ja pisaratega pooleks harjutatud kavasad hindas ja kommenteeris žürii. Ja seljad higiseks tantsinud rebastel lubati lõpuks visata maha ka neid terve päeva kaitsnud vammus (või küla pealt kokku korjatud klassivärvi kasukad), siduda need ketti ning siblida ringi pea Aadama ja Eva kostüümis. Võidumaitset juba suus tundvate 10.e-laste eest napsas viiepunktilise edumaaga võidu 10.b.

MASKOTID

* - INIMMASKOTT

10^A KUMMINAINE

10^B "BÖRSAS"*

10^C PÜÜJÜRI*

10^D JESUS CHRIST

10^E LUULETAJA

11^A KALKULAATOR

11^B PABERLENNUK

11^C ROOSA LIBLIKAS

11^D MARTIN

11^E (-)

12^A TELLISKIVI

12^B (-)

12^C LOODUSLAPS

12^D NAERUNÄGU

12^E VIHMAVARI

Maskotid – kellele ja milleks?

TEKST MARGARET KOORD

Tänavuste kümnendike kannatused said tõeks reedel, 23. septembril. Mõned said tunda valu ja piina, mõned aga nalja ja naeru. Juba traditsiooniks on saanud ka see, et iga klass loob enda seltskonda iseloomustava maskoti ning annab sellele nime. Kõrval on toodud praeguste 10.–12. maskotid. Seda, missuguse mulje jättis tänavune retsimine ning kuidas meenutavad rebaste maskotte koolikaaslased, küsisime neilt en-dilt.

Mis on Teie arva-tes klassi maskoti eesmärk?

Mis mulje jättis tänavune kümnen-dike ristimine?

Kuidas kommeteeri-te 10.A provokatiiv-set kumminaist?

Ken Riisalu
(12c klassi-vanem)

Maskoti valimine eel-dab klassis arutlemist ning on klassikaaslaste-le hea põhjus suhtlemi-seks ning tutvumiseks.

Võrreldes eelmise aas-taga olid retsid peaaegu identsed. Huvitav oli, kuidas 11.B tegi sellest oma versiooni.

Maskott peab olema lõbus ja meeldejääv ning 10.A maskott täitis kõik tingi-mused. Ma ei näe selles midagi ebasobilikku.

Jan Teeve
(10d klassi-vanem)

Ma leian, et maskott peaks esindama klassi vaimsust ning olema klassi suurim sõber.

Tänavune retsimine oli suurepärase. Kõik olid väga sõbralikud ning armsad.

Kui inimesed arvavad, et selline asi esindab nende vaimsust ja ideid, siis ei hakka mina neid arvusta-ma.

Laura Taal
(10a klassi-vanem)

Ma arvan, et maskott peaks iseloomustama klassi ning erinevate inimeste ühiseid tun-nuseid.

Rets jättis väga meel-diva mulje. Väga hästi korraldatud ning pla-neeritud, ei olnud nõ-medaid vahepause.

Me valisime maskoti selle järgi, et meie klassivärv oli lilla ning mõned hakkasid kohe ka käituma vastavalt.

Ülle Hüva
(10a klassi-juhataja)

Tänavune rebaste päev oli võrreldes varasemate aastatega rahulik. Veidi võib-olla häiris, et korraldav klass kopeerib eelmist aastat liiga palju. Aga üldiselt sai 11.B klass selle päeva korraldamise ja läbiviimisega kenasti hakkama. Mulle meeldis veel see, et suhtumine rebastesse oli meeldiv. Ei olnud mõnitamist ja ärapanemist.

10.A maskotist sain sellest teada alles reede hommikul. Pean mainima, et siis oli veel maskott riides. Mis puutub maskoti sügavamasse tähendusse, siis ma arvan, et noored püüdsid leida kõige lihtsama viisi, kuidas endale maskott soe-tada, et mitte võistlusest välja jääda. Minu arvates puudus sellel maskotil sisu-line tähendus ning mõtteline seotus 10.A klassiga.

Uve Saar
(huvijuht)

Pean ütlema, et selleaastase 10.A klassi maskott varjutas kõik teised, jäädes ük-sinda väga meelde. Aga see meeldejäamine ei näita kahjuks ühtegi positiivset märki

Ma ei saanud siis ega ei saa ka praegu aru nende maskoti valikust. Saan aru, et noor inimene tahab lihtsalt nalja teha ja siis proovib midagi uut ja huvitavat välja mõelda, aga see ... see ei vääri isegi aega kommentaariks.

Loodan, et kooli mainet see siiski ei mõjutanud, aga klassi mainele mõjub ta kindlasti!

ÕPETAJAD SOOVITAVAD

PRIIDU BEIER

John Fowels "Maag"

Dostojevski "Idioot"

Tolstoi "Sõda ja rahu"

ANNELI MÄGI

Irving Stone "Michelangelo"

Metropolitan Opera ülekanne ooperist kinos Ekraan

TEKST LIISA KRIIPSALU
FOTO FLICKR

Mõni aeg tagasi Tiig-rihüppele esitatud rahastamata jäänud projekt fototarvikute soeta-miseks pani idanema mõtte lükata koolis käima fotoring. Pildistamishuvi ei ole meie koolis aga uudne nähtus. Mit-

Fotoring alustab

Teadaanne kõigile fotohuvilistele: teisest perioodist alustab meie koolis tööd fotoring.

meid aastaid tagasi tegeles sellega endine õpetaja Märt Kask. Praeguses füüsikaõpe-tajate vaheruumis asus koolil isegi oma pimik. Vahepeal var-jusurmas olnud fotohuvile on nüüd taas hinge sisse puhunud õpetaja Siim Oks, kelle eesve-damisel fotoring ka järgmisest perioodist käima lükatakse. Muide, aatriumi teise korruse seintel rippuva fotonäituse au-tor on samuti Siim Oks. Näitus

ise on eriline selle poolest, et osa fotodest on traditsioonili-sel moel modernse kaamera asemel tehtud kas vanaaegse mustvalget filmi kasutava apa-raadiga või hoopis videokaa-meraga. Tasub uurida! Fotoring hakkab koos käima teispäeviti, täpsema kuupäe-va ning klassi leiad järgmise perioodi esimestest infolehte-dest. Koos hakatakse käima algul kord nädalas, hiljem ka

üle nädala. Fotoring töötab õppeaasta lõpuni välja ning loodetavasti jätkab oma tööd ka uuel õppeaastal.

Esimestel paaril tunnil õpeta-takse ringis fotograafia baas-teadmisi. Kui korralik vund-ament valatud, tehakse käsi valgeks juba ka praktikas, kus saadakse selgeks pildistamise põhivõtted. Et ringis igavaks ei läheks, tulevad huvilistele oma fotograafiaalaseid tead-misi edasi andma paar vilistlast ning loodetavasti avaldab ka 12.c klassi õpila-ne Andreas Raukas mõne nipi loodusfo-tode tegemisest. Sel-lest, et pildistamiseks jagub tal nippe küll ja veel, annab tun-nistust direktori ka-binetti viiva koridori seinale püsti lõõdud vägagi professio-naalse välimusega näitus.

Kõik, mida fotoringis osalemiseks vaja, on oma fotoaparaat ning hea tuju. Sa-muti ei tule kahjuks kiired jalad, sest 20 õpilasest suurema grupi juhendamine muutub raskenda-tuks. Seega, huvili-sed, hoidke uuel pe-rioodil infominutites silmad-kõrvad lahti ning puhastage oma kaamerad tolmust!

Anni armastab kuulata vaikust

Valgusteraapiat tegemas: Anni on ise pärast 3 inimest, kellega valgusteraapiat tehtud, nagu Duracelli jänese. See lamp annab kõrvalistujalegi vahet üleliigi palju energiat.

TEKST SUSANN KIVI
FOTO ANDREAS RAUKAS

Juba pea aasta töötab koolis psühholoog, vilistlane Anni Kuusik. Sisene sime kahekesi psühholoogikabinetti, et teha tutvust ja küsida Annilt tema enda kohta. Anni elukogemuse varasalv on suur ja koos rändasime palju kaugemale, kui need psühholoogikabineti kitsad seinad tegelikult lubaksid.

Hingearst

Psühholoogitöö on Annile nagu väikestviisi detektiiviks olemine, kus üritada niite kokku panna ja asja tuumani jõuda. „See kõik on nii põnev ja tekitab minus suurt uudishimu.“ Anni on psühholoog nii siin koolis kui ka naistekliinikus. Kahe töökoha erinevuste kohta uurides vastab ta naljat-

ledes: „Seal ma kannan valget kitlit, siin aga mitte.“ Naistehaiglas on kõik väga reglementeeritud ning kõik tegevused kantakse elektroonilisse päevikusse. „Masendus, läbipõlemine, stress ja muretsimine - neid on mõlemas kohas. Inimesed armastavad muretseda ja analüüsida, mis ajab asjad vahel veel hullemaks. Aga elus on olukordi, mis ei allu

meie kontrollile ja mis teevad meid ärevaks, näiteks viljatusega toimetulemine.“ Anni arvab, et vahel aitab ka üksainus küsimus, mis on tõenäoliselt see küsimus, mida inimene ise endalt küsinud ei ole. Tööd Anni koju enam kaasa ei võta. „See on oskus, mida tuleb õppida. Isegi oma sõpradele ütlen, kui kell on viis saanud, et aitab, sellest teemast me enam ei räägi. Aga inimsuhted ikka jäävad. Eks seda peab mu sõprade käest küsima, kas ma ka eraelus psühholoog olen!“

Rännates

Natuke aega pärast kooli lõpetamist läks Anni maailma rändama. Postkasti saadetud

ANNI LEMMIK...

... **muusika:** Arvo Pärt, Mari Kalkun, Mari Pokinen, Yusuf Islam (Cat Stevens), India muusika (on suur vaimustaja - kuulab, kuni kulub pähe)

... **film:** dokumentaal-antropoloogilised filmid

... **söök:** Aasia toidud, mida teeb ise.

... **raamatud:** Tõnu Õnnepalu „Paradiis“, Tommy Hellsteni raamatud, Ööülikooli loengud

pakkumine minna Austraaliasse tundus hea valik olevat ja nii Anni haaraski sellest kinni ning pörutas koos sõbraga kaheksaks kuuks rohelisele mandrile. Ta teadis kohe, et tahab vaimsest tööst eemale saada ning teha midagi füüsilist. Korjas kirsse, avokaadosid, mangosid. Oli kaks nädalat nn kirsidieedil.

Austraalias töötas ta ka tapamajas, kus pakendas liha. Klappidest sai samal ajal kuulata Ööülikooli loenguid või Kuku raadiot. „Ideaalne töötudengile - ühendada meeldiv kasulikuga.“ Austraalia inimesed on tema sõnul hästi sõbralikud ja avatud. „Nad tulevad, ajavad juttu, võtavad vabalt ja nende suhtumine ellu on, kuidas nüüd öelda, *no worries*, nagu neil on kombeks öelda. Üsna tavaline on see, et lobised kassajärjekorras ees või taga oleva inimesega, müüjaga. Lihtne vestlus käib asja juurde. Nad pole inimesed, kes elavad selleks, et midagi suurt ja võimast saavutada. Nendele meeldib käia lihtsalt riides, sõita vanade autodega ja nautida elu nii, nagu see on. Nad ei aja taga karjääri ja miljoneid, neil on veidi teistsugune ellusuhtumine.“ Reisipaikadest on tema süda jäänud Uus-Meremaale, mis on „täiuslikum versioon Eestist“. „Sama pisike, aga sellele annavad palju juurde mäed ja ooken. Inimesed on üsna sarnased eestlastele ja tundsin, et seal on justkui tükike Eestit peidus.“

Reisipaikadest on tema süda jäänud Uus-Meremaale, mis on „täiuslikum versioon Eestist“. „Sama pisike, aga sellele annavad palju juurde mäed ja ooken. Inimesed on üsna sarnased eestlastele ja tundsin, et seal on justkui tükike Eestit peidus.“

Iseendaga

Anni loeb luulet ja kirjutab ka ise luuletusi. Ise ta ennast luuletajaks ei pea. „See on võib-olla minu viis oma mured strukt-rueerida või oma mõtted ja kogemused kuidagi kanaliseerida.“

Lisaks luuletamisele on Annil ka muid viise, kuidas pingeid maandada. Kui aega saab, läheb ujuma või jooksmas. „Ma püüan hoida need tegevused võimalikult saavutusvabad. Kui mu

ümber ujulas on inimesed, kes aega võtavad ja üritavad kiiremini ja paremini ujuda, siis ma püüan mõned tegevused oma elus hoida sellised, et ma lihtsalt teen ja ei tahagi paremaks saada. Jooksufilosoof Kristjan Puusild on öelnud, et tervislik hea jooks on see, kui sa saad sõbraga samal ajal rääkida. Füüsilise tegevuse käigus vallandub ajus teatavasti päris palju selliseid hormone, mis lahendavad stresshormoone.“ Anni kasutab ka enda välja töötatud lõõgastusharjutusi. Kuulab näiteks Arvo Pärdi „Alinat“ või „Peeglit peeglis“, püüab keskenduda vaid helile ja lamab vaibal. Ta ise arvab, et see võib olla midagi meditatsiooni ja lõõgastumise vahepealset.

Ühes Ööülikooli loengus Fred Jüssi räägib „molutamisest“ ja sellisest viljakast „molutamisest“. Ta ütleb, et suurim õnn elus on see, kui sa saad kolm minutit kauem hommikul voodi lehada. Annile meeldib hommikul kaua voodis lamada. „Ma elan sellises kohas ka, kus on ümberringi täielik vaikus, niiet ma kuulan hommikuti vaikust. Ja vaatan puuoksi.“

Oma paradiisi metsas

Aeg-ajalt meeldib Annile käia oma vanaemast maha jäänud metsas loodushäali kuulamas. „Seisan seal viisteist minutit ja sellest piisabki. Mulle väga meeldis ka see „Paradiisi“ mets Hiiumaal, kus Tõnu Õnnepalu elas. Ükskord sattusime sinna suvel ja mu sõber teadis, kus Tõnu „Paradiisi“ kodu asus. Luusisime sinna öösel ja see oli täiesti maagiline koht, ot-sustasime, et teeme seal väikse filmi, tõnuliku filmi, kus ei ole sõnu, vaid ainult pikad vaated kuuskedele. Ja niimoodi me filmisimegi. Öösel saabus Tõnu ise ka ootamatult kohale, see oli tore kokkusattumus. Seal ikkagi on mingi rahu ja samas ääretu lihtsus. Sellel kohal ei ole sulle mingisuguseid ootusi ja ta laseb sul olla sina ise.“

Maadleja, kes omab k okaraamatut ja pastlaid

Poisi isa on öelnud, et pojale on kõike kuhjaga antud, kaasa arvatud laiskust! Ta ise on sellega täiesti päri, kuid laiskus pole ainus, millega maadelda tuleb. Nimelt on see poiss üle poole oma elust tegelenud Kreeka-Rooma maadlusega. Saavutused on märkimisväärsed, kuid selle kõrvalt jõuab ta ka õppida, kokata ja käia rahvatantsus. Selline on 12.b klassi noor mees Meelis Steinberg.

TEKST KRISTI LUHA

FOTOD ANDREAS RAUKAS

See tuhmblondide juustega poisslaps kasvas üles Vändras. Lapsele pandi nimeks Meelis. Jah, kõlab küll nagu ajalooline raamatukangelane, kuid kas nimevalik sai innustust just sellest, Meelis ise ei tea. „No isa nimi on Vambola ja tädi nimi on Aita. Need on ka raamatute nimed, kuid kas minu nimi selle ajaloolise raamatu järgi sai, pole aimu.” Lasteaias käis Meelis Järvamaal - Paide lähedal Väätsal. Talle meeldis laisteaias kõige rohkem see, et neil oli nii väli -, kui sisebassein ning emotsiooniderohke oli see, kui siilid basseini ära eksisid. Lasteaed asus kodust umbes 30 km kaugusel, aga õnneks käis ema Paides tööl. Maaeluga on reaalipoiss vägagi sina peal. Talumajakompleks on metsa ääres suur: alustades majapidamisega ja lõpetades kahe töökojaga. Esimestest pättustest mäletab ta seda, kuidas kord talvel oma väikese aruga toppis jääpurika töökoja lukuauku ja ust polnud võimalik enam lahti teha. Eks ta siis väikse peapesu sai ja nüüd ütleb elutarkus, et lukk võib nõndaviisi rooste minna. Kõndima õppis Meelis oma koera najal. Nimelt oli lapsepõlves neil koer, kelle karvadest ta kõvasti kinni krabas ja nii kaua järel lohis, kuni lõpuks ise jalad alla võttis. Loomi oli olnud neil ikka olnud, aga ta ise ei mäleta neist suurt midagi. Küülikud meenuvad ähmaselt. Kassid on aga olnud lapsepõlvest saati meeles. Kasse on hiilgeaegadel neil isegi 20 kanti olnud. „Tee-ääre talu viga,” ütleb Meelis.

ARVAMUS

Reno Meisalu (klassivend):

Meelis on hea huumorisoonega, sportlik, sõbralik klassivend ja sõber, kes vahest lõõbib liiga palju. Meelis on võitlejahingega vend.

Nohikust sai kangelane

Põhikoolis käis Meelis Vändra gümnaasiumis. Jah, ta tunnistab, et kui on teistele rääkinud, kui vaikne ja nohiklik ta põhikoolis oli, siis keegi teda ei usu. „Istusin esimeses pingis ja õpikut ei suvatsenud lahti teha! Tegelikult rääkisin õpetajatega vahetunnis hoopis sellest, kuidas pohlaga kala püüda ja üleüldse lahkasime muid õpetatavaid küsimusi! Sain õpetajatega paremini läbi kui klassikaaslastega.” Nii mõnigi kord juhtus lihtsalt, et Meelis juba teadis tunnis räägitavast oma loomulikult intelligentist. Ema zootehnika haridus ja isa inseneritarkused on kõva teadmispagasi andnud kõigile kolmele pojale. Meelisel on vanem vend Vahur ja noorem vend Madis. Treffneri kasuks otsustas Meelis kõige enam eeskujul, kes juba oli Treffneri treppe kulutama tulnud. Vabariiklikul olümpiaadil füüsikas käinud poiss oli eeskujuliku

sees. „Mõtlesin ka Härma peale, aga no kui juba sai niimoodi sisse, siis ega ma rohkem pingutada ei viitsinud! Mulle tuli isegi kutse Nõo reaalgümnaasiumist. Kõik olid hästi õhinal mu klassis, et oi, Meelisele spetsiaalselt adresseeritud kiri ja puha!” Respekti oma praeguses klassis teenis ta välja arvatavasti retsil. „Keldris pidi seda kondenspiima räime-dega jooma ja kuna kõik seal jamasid lusikate ja kahvlitega, siis ma nõudsin topsti endale ja kulistasin kiiruga kurgust alla!

Pöial võib tagurpidi olla, aga matš läheb ikka edasi!

Nii minust klassi kangelane saigi!” Õppeainetest meeldivad talle loomulikult kehaline ja füüsika, aga ega ta väga üht teisele ei eelistagi. Tõsine reaali tunnus on vist see, et raamatute jaoks tal väga aega pole ja, noh, olgem ausad, kõike muud targemat on ka teha, kui raamatuid lugeda! Hinnetega on poiss rahul, aga alati võiksid need paremad olla. „Jah, see laiskus on juba kord mu külge kasvanud!”

Higistamise trivõistlused

Maadlusega hakkasid vennad tegelema arvatavasti ikka sellepärast, et isa oli seda kunagi samuti harrastanud. „Vändras on üksainus treener olnud. Ta oli meie isa ja oli meil. Selline staažikas vana!” Isa tuli lasteaeda järele ja küsis lastelt, kas neil oleks soovi maadlusega tegeleda ja viiski vennad 5-6 aastastelt maadlustrenni. Keskmiselt oli trennis poisse 20 ringis, aga vahel juhtus ka nii, et vennad Steinbergid olid kahekesi ja mängisid hoopis treener Karl Pajumäega malet. Vändra on tegelikult üks kõvemate maadlejate koht, sealt on tulnud nii Eesti kui ka Euroopa tasemel tippmaadlejaid. Kui küsida, kuidas siis treener neist nõnda tugevad maadlejad teeb, siis konkreetset trumpi tal õpetamisel polegi. „Ta sisendab sulle, et sina oled hea ja tugev. Jah, vastane on tugev ja võimas, aga sina oled veel tugevam ja võimsam!” Tartusse tulles pidi ta treenerit vahetama, aga ega ka praeguse treeneri kohta

pole ühtki halba sõna öelda.

„Ta on hästi mõistev ja saab aru, kui ma trenni ei jõua. Vahel ta ikka viskab nalja ja mõnitab, et peab vist risti seinale tegema,

sest Meelis on trenni jõudnud!” Üle poole elust on ta mattide peal maadelnud. „Pubeka ajal tegin väikse pausi. Katsetasin võrkpalli ja korvpalli, aga see viskas väga ruttu üle. Käisin maletrennis ka, kuniks tegin treenerile karjapoisiga ära ja tulin tulema. Parimad tulemused olid mul siis, kui olin kadett (vanuserühm 15-17). Kreeka-Rooma maadluse kadettide Eesti meister on kõige säravam tulemus ehk! „Medaleid ta üle ei viitsi lugeda, aga kaaludes on nende massikaks umbes kilo.” „Maadluse juures on mati peal lisaks ajudele ja lihastele oluline mingil määral kehakeemia omapära. Higi kuivatatakse ainult selja pealt, sest sealt kohtunik kontrollib, aga käed jäävad ikka higiseks ja katsu sa siis vastasest kinni haarata. Ühel võistlusel tuli mu juurde sõbralik konkurent ja ütles, et ole selle leedukaga ettevaatlik, ta on tõsine

ei ole tulnud. „Pöial võib tagurpidi olla, põrutus ja liigesevenitus tekkida, ninast verd lahmata, aga matš läheb ikka edasi!”

Vaid tantsiks ja kokaks

Maadluse kõrvalt tegeleb Meelis ka rahvatantsuga. „Orkutis otsis sõbranna partnerit ja nii ma mõtlesin, et põrgu, ma siis lähen aitan hädast välja.” Nüüdseks on ta tantsinud juba üle aasta ja rahvatants on tal veres. „Nii äge on vaadata, kuidas minu vanemad lähevad tantsupõrandale esimesena ja lahkuvad viimasena. Teistel on ammu keel vestil ja bändi trumm lõhki, aga nemad ikka tantsivad!” Tantsu partner on

Tegijal juhtub: Meelis oma sinist silma näitamas.

klassi poisi süda on hetkel vaba. Millised tüdrukud Meelisele meeldida võiksid? „No peaasi, et mõistus oleks ikka peas ja sihid silme ees!” Valimus pole väga oluline, kui siis see, et naiselikkus tuleb kasuks. „Tüdruk peab kena välja nägema!” Sellise kiire elutempoga jõuab ta aga ka kodus oma andeid arendada. „Mulle meeldib kokata, eriti igasuguseid kooke

jagab ta oma venna Vahuriga, aga nende suhtlus on omavahel küllatki hea, pingeid maandavad nad trennis. Kolmetoalise korteri kahes teises toas elavad tädi poeg- ja tütar. Naine majas mehi väga ei häiri ja kõik saavad omavahel hästi läbi. „Prügikotiga on meil niimoodi, et see, kes enam ära ei mahuta ja prügi sinna sisse ära ei pressi, peab prügi välja viima!”

Tuleviku kohta ei oska Meelis midagi öelda. „Naudin suve ja eks siis näeb!” Hiljem jõuame aga selleni, et poissi huvitavad keemia ja füüsika, et midagi nendest äkki õppima minna.

Kindel on aga see, et Tartust ta ära

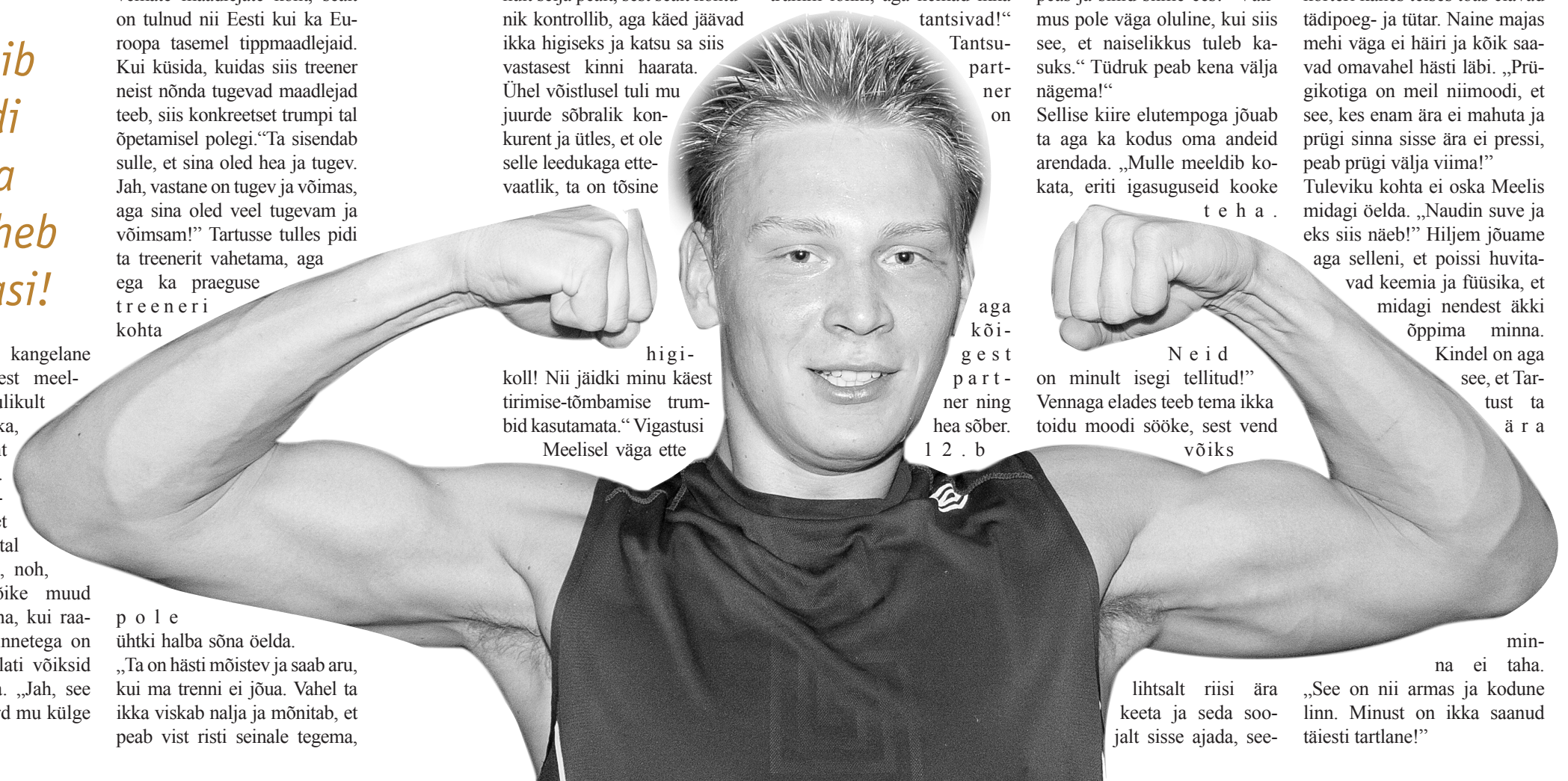
higikoll! Nii jäidki minu käest tirimise-tõmbamise trumbid kasutamata. „Vigastusi Meelisel väga ette

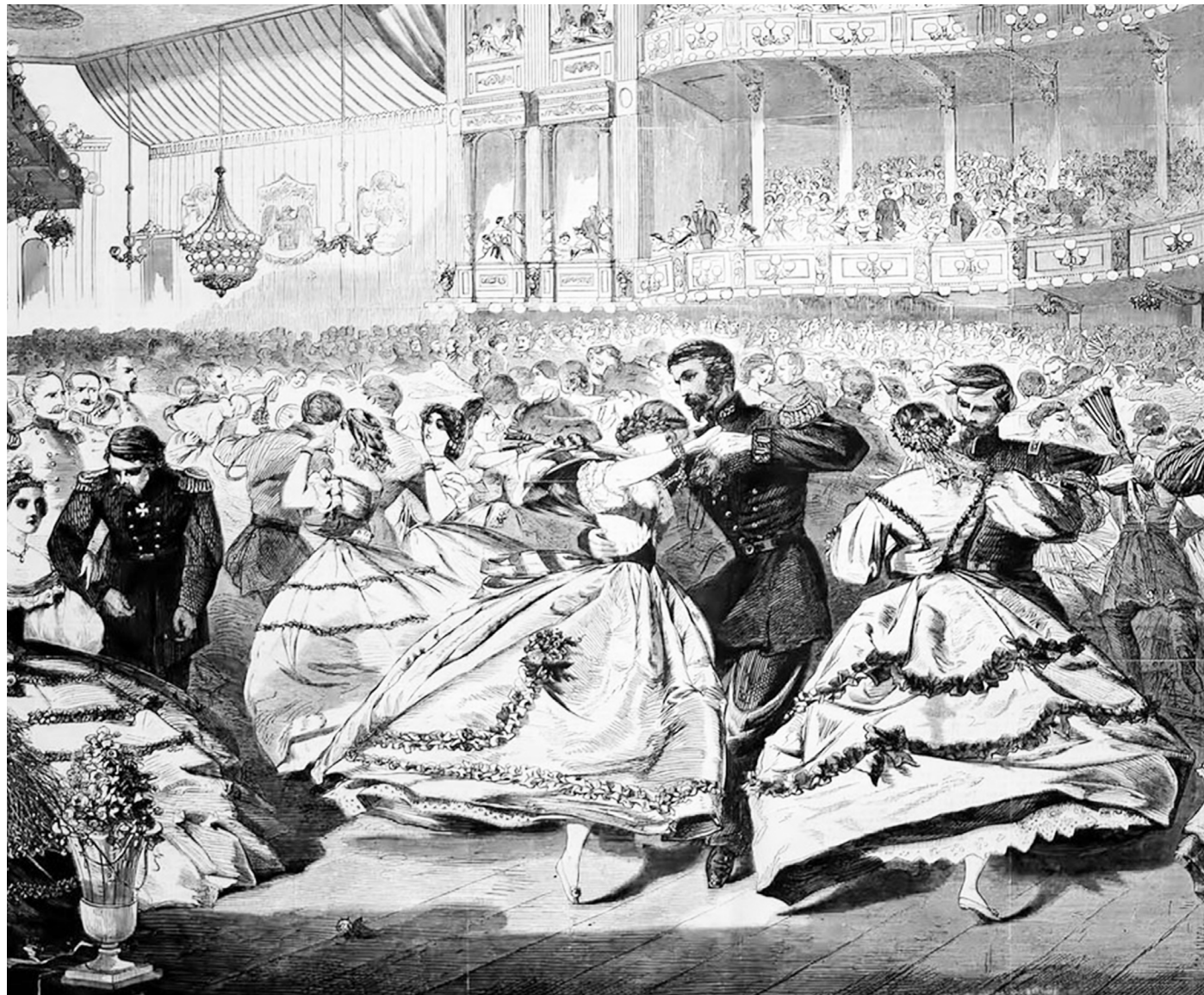
aga kõigest partner ning hea sõber. 12.b

Neid on minult isegi tellitud!” Vennaga elades teeb tema ikka toidu moodi sööke, sest vend võiks

min-na ei taha.

„See on nii armas ja kodune linn. Minust on ikka saanud täiesti tartlane!”

Aeg tantsusamme harjutada!

TEKST INGRID MARGUS

FOTOD ANDREAS RAUKAS
FLICKR

Eesti balliüritustel on pikk ajalugu. Peeter Esimese ajastul toimus esimene vene ball Kadrioru pargi lähedale ankurdatud laevalt kõlanud muusika saatel. Hiljem leidsid ballid aset Tallinna ja Tartu saalides, ballidest sai traditsioon ning nüüdseks on see kaunis tantsuüritus ka HTG seinte vahel juba aastaid toimunud kooli sünnipäeva tähistamiseks.

Aadlimeeste teenistus kestis kella 14.00-ni ja pärast lõunat algas hoopis teine, pidulik elu: külalised, jalutuskäigud, teatrid ja ballid. Daamid lasid õmmelda kauneid kleite ning kavalierid otsisid tutvusi daamidega. Ballidel peeti läbirääkimisi, lahendati vaidlusi ja viidi läbi heategevuslikke programme. Traditsioonid on aja jooksul muutunud, kuid hea tantsuoskus jääb endiselt au sisse. 4. oktoobril algasid HTG-s igaa-

astased tantsukurused, kuhu oli taas kord palju huvilisi kogunenud, enamalt jaolt rebaseid. Kaunis naistreener, kes ei ole küll võistlustantsija taustaga, kuid selle eest aastaid Tallinnas tantsu õppinud ning aastaid tantsukursuseid andnud, tervitas kõiki oma sooja pilgu ja osavate tanstusammudega ning pani rebaseid pingutama. Tulemus - trenni lõppedes lahkus võimlast hulk rõõmsaid ja rahulolevaid nägusid.

Aeg ettevalmistusteks

Küsisin poistelt, mis neid tantsusaali meelitab ja vastused olid meeste omased, lihtsad ning selged: ilusad tüdrukud, noored treenerid ja soovitatavalt tantsupaar kui selline, sest nii on kergem õppida. Lisaks uus ja mitmekülgne tantsumuusika. Ball on meeletoov kiirusega lähenemas ja tütarlastel oleks tark juba varakult kleite otsima hakata, sest need kaovad alati kuhugi määramatusse, kui on vaja tähtsal üritusel särada. Noormehed, võtke allesolev enesekindlus kokku ning kutsuge neid ballile ning ka tütarlapsed võivad selliseid ettepanekuid südamerahuga teha! Siiski võib juhtuda, et ei leiagi kaaslast. Kas sellepärast ei saagi siis ballile minna? Kuskilt on inimeste keskele ilmunud eksiarvamus, et ükski ei sobi ballile minna. Miks ei sobi? Ikka sobib ja keegi ei vaata isegi imelikult selle peale, päris ausalt! Kuid need, kes kohe üldse ilma partnerita tulla ei saa, siis... palju õnne! Sest balli korraldab klass lu-

bas igale üksikule ja kurvale hingele kaaslaste leida. Andke ainult julgelt 11.e-le teada ning muretseda ega karta pole vähimatki põhjust!

Isetantsivad kingad

Naljakas on tõsiasi, et sellel aastal oli kursusel tüdrukute jalas näha vähe 12-sentimeetrise kontsaga kingi, et see ajas lausa segadusse. Teil ei olegi siis kingi? Tegelikult ma ei propageeri kõrgeid kontsi tantsukursustel, aga üllatav oli see siiski. Tänu fotograafide jäädvustasime hunniku papusid ja nii mõned kõrgem konts jäi siiski silma. Ideaalseks tanstuningaks kuulutan võistlustanstuningad, sest need on mugavad ja ilusad, 5-10 sentimeetrise kontsaga, painduva nahktallaga ja kaetud atlassiidiga ning kaunistatud Swarovski kristallikestega.

Balli ime kordub taas

1. detsembril selgitatakse kümnendike hulgast välja järgmise aasta balli peremees ja perenaine ning ühtlasi 2012. aasta balli korraldab

Kingad jalga: Selline, just nimelt selline näeb välja üks õige tüdrukute tantsuking! Pange tähele!

klass. Seekordse, 128. aastapäeva balli teema on erakordne, sest ligilähedast ideed pole veel selle kooli seinte vahel kasutatud. Võrreldes seda meeletoovat dekoratiivse kiviga, kuhu on uuristatud seninägematud ornamendid, mis on kõik omavahel seotud, mis on kaasaegne koos tuntud tegelastega, kuid samas õhkub sellest midagi ammust ... See ei ole unustusse vajunud, sest

iga aasta näeme seda uuesti. See on kõige ilusam ja puhutam, samas paneb see kristallised pisarad voolama, sest maailm on nii ebaaus. Miks ma seda teemat kaunistatud kiviga võrdlen? Sest kivi upub, kiviga saab lutsu visata ja palju muid tegevusi leida, seega on siin nii palju vihjeid, et kui te vähegi mõeldate suudate, siis peaks teile selle aasta balli teema teada olema. Edu ja kerget tantsusammu!

Harjutusväljakul: Nii nagu ükski kontrolltöö ei möödu ilma eelnevate harjutuste lahendamiseta, ei saa ka ükski tants selgeks ilma läbi proovimata.

KILLUD

Aive Roots:

"Sul ei ole vist sugudega head suhted, jah?"

Toomas Jürenstein:

"Palju me loodust näeme?" (Loendab puid väljas) "Üks, kaks, kolm. Ja teie ka, kui riided ära võtta."

Ülle Keenberg:

"Barokk tõi kaasa kaharad seelikud. Varem olid kitsad... Ei, Ülle! Ära sellest räägi!"

Priidu Beier:

"Funktsionalism polnud Eestis kõige praktilisem. Aga noh, mood ja miniseelik pole ka just kõige praktilisemad."

KRITSELDUSI

